

GYMNAZISTA

INTERVIEW
S I. ŠTEFANCOM

NÁVŠTEVA
M. ILLUSA

DEBATA S
A. LAUČEKOM

VOĽBY?!

[EPAS ŠPECIÁL]
TRANSCENDENTÁLNE VYDANIE

Gymnázium Pierra de Coubertina,
Námestie SNP 9, Piešťany

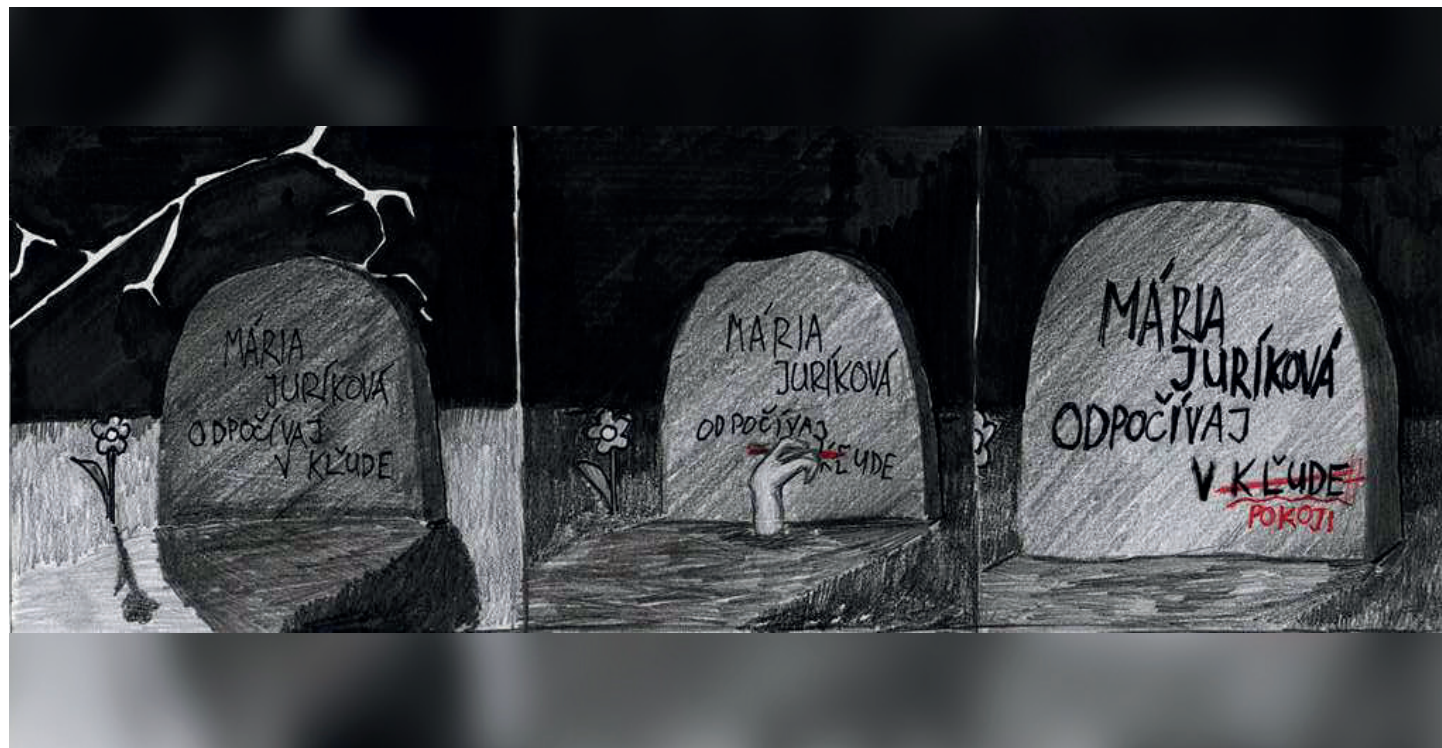
Cena
0,50 €

Stĺpček

Kvalita vs. kvantita; Mária Juríková II.D

Moderné noviny a školské časopisy publikujú desiatky príspevkov redakčnej rady či občasne prispievajúcich autorov (zväčšia túžiacich po plusovom bodíku zo slovenského jazyka). Tieto texty sa ale často vyznačujú ťažkopádnym vyjadrovaním a ťarbavou štylizáciou, napriek tomu sú zaradené do tlače, len pre naplneníu rozsahu. Práve preto podľa mňa stráca

časopis na hodnote, žiaden text by nemal slúžiť ako tmel spájajúci medzery v nedostatkoch. Samozrejme, treba skúšať prispievať a vypočuť si búrlivý prehovor večne vytočenej šéfredaktorky, ktorá vám upretým pohľadom zíza do duše. Vyskúšate niečo nové a postupne si trpezlivo nájdete miesto v časopise. Nevzdávajte to, nebudte sa len výplňou prázdnoty.

Slovko na úvod

Vážení čitatelia!

V novom roku sa stretávame pri ďalšom čísle školského časopisu, sprevádzajúceho vás už desaťročia. Tento raz prichádza ponuka hŕstky odvážnych slov kombinovaných so sarkastickým humorom, v snahe políškať sa kritickému mysleniu a možnosti obzretia si i druhej strany mince.

Nechýbajú ani početné recenzie prečítaných knižných

skvostov klasiky, nezanevrela sa ani na divadelné predstavenia prinášajúce živé zážitky. Prirodzene, neodmysliteľné reportáže prinášajúce novinky zo života večne mladej školy si tiež našli miesto. Tu-tam sa objavajú aj iné ochutnávky z príbuzných žánrov, tém.

Prajeme príjemný čitateľský zážitok a mnoho úspechov v druhej polovici školského roku!

Do čítania!

Tiráž

Šéfredaktorka: Mária Juríková
Redaktori: Samuel Bojnanský, Lucia Malinová, Emma Vičanová, Alžbeta Škublová, Dr. Peter Rusnák
Korektúry: Ivana Papcunová
Grafika: Pavol Vaško

Stručne

Na Štúrovom pere sme získali cenu Martinusu za literárnu rubriku.

Tanečníci S.Bojnanský a N. Kupková z II.D reprezentovali školu na medzinárodnej úrovni.

Jazykový kvet opäť v rukách našich študentov – L.S. Mináriková z prímly zvíťazila.

Európan

Lucia Malinová, 4.C

Foto: Roman Ondrejka

Gymnázium Pierra de Coubertina v Piešťanoch sa zapojilo do prestížneho európskeho programu EPAS (Ambasádorská škola Európskeho parlamentu). V programe EPAS tím študentských ambasádorov pomáha ambasádorovi-učiteľovi v organizovaní prednášok, startupov a workshopov. Spoločne sa snažia propagovať proeurópsku agendu na škole a v regióne, európske hodnoty a princípy demokracie v študentskom prostredí, a zároveň sa snažia bojovať proti extrémizmu na Slovensku.

Priekopníci

Jedna z prvých prednášok medzinárodného projektu sa konala 21. apríla 2017 na gymnáziu pod záštitou učiteľa-ambasádora r. Petra Rusnaka a Mgr. Edity Kohutovičovej v spolupráci s Občiansko-demokratickou mládežou, ktorú zastupoval Filip Stančík. Študentom prednášal europoslanec, člen Európskej ľudovej strany, Ivan Štefanec na tému Európska únia a jednotný digitálny trh.

Spoločný trh?

Existuje 28 rôznych pravidiel ohľadom šírenia informácií, každý členský štát má vlastné. Vznikom spoločnej legislatívy by v tejto oblasti boli zbúrané bariéry brániace voľnému poskytovaniu informácií v rámci Európy. Jednou z bariér je aj geoblokovanie, ktoré by však malo byť do roku 2019 zrušené, ako aj roaming, ktorý bude zrušený v júni tohto roku.

Podľa plánu by mali byť do roku 2020 všetky mestá EÚ pokryté 5G internetovými sieťami.

Bezpečnosť

Bezpečnosť, energetika, digitalizácia.

Dostali sme sa k téme spoločnej armády. Europoslanec nie je proti tejto myšlienke, avšak ak by mala existovať spoločná armáda, tak v rámci NATO, nie ako jej alternatíva. Myslí si však, že by bolo lepšie, keby sa do armády investovali väčšie peniaze a tajné zložky štátov by si

navzájom vymieňali informácie, čo by zabezpečilo efektívnosť ich práce.

Treba lepšiu ochranu hraníc a prísnejšie pravidlá pre vstup do schengenského priestoru.

Diskusiu ukončil zdôraznením dôležitosti vzájomnej spolupráce.

Otázky

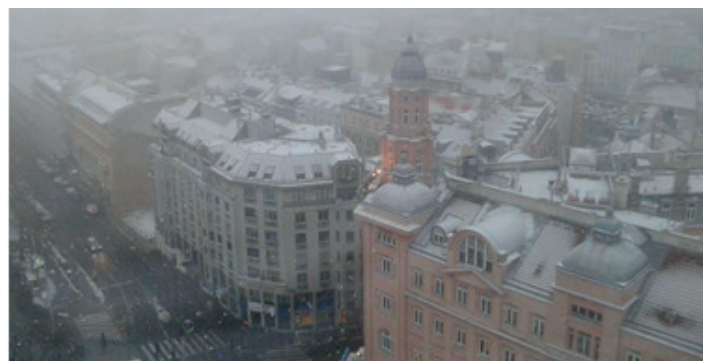
Otázky sa týkali Protikorupčného pochodu a dezinformácií, ktoré sa šíria po internete.

Europoslanec priznal, že sa pochodu zúčastnil, pozitívne hodnotí ochotu mladých ľudí zaujímať sa o veci verejné.

Riešením zmätkov je podľa neho systematický boj s dezinformáciami, o ktorý sa pokúša aj EÚ založením špeciálneho úradu. Potrebné je učiť mladých ľudí kritickému mysleniu – denne sú zaplavovaní množstvom informácií. Je nevyhnutné, aby vedeli texty analyzovať a vytvorili si vlastný názor.

”

Zažltnuté strany kníh nesú posolstvá, noty životnú katarziu, precízne ťahy štetcom nesú slová vzbury, pokrokovej evolúcie, maľby skrývajú osobnú výpoveď. Diela pôsobia zvláštnym, tajomným dojmom, prehovárajú ku generáciám. Čo sa nám snažia povedať? Ako veľmi sú pretkané ľudské mysle umením a prírodou naokolo?

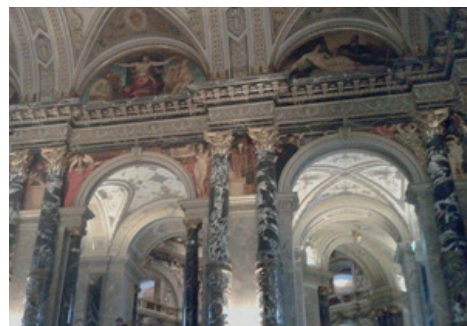

Viedeň

Mária Juríková II.D

Pointilizmus Kontra Ekosystém

Viedenská exkurzia ponúkla zapamätania hodný zážitok i poskytla množstvo zaujímavých informácií. Prvou zastávkou na love po vedomostiach sa stala nenahraditeľná Albertina, vystavujúca zlom v umení – splynutie pointilizmu a impresionizmu, náročnejším či dychtivejším i ďalšie expo-zície, napríklad kinemato-grafiu Hollywoodu alebo geniálneho Moneta.

Naše kroky blúdili medzi maľbami Georga Seureta, sprevádzaného Paulom Signacom, doviedli nás ku skrývajúcim sa odkazom Vincenta van Gogha. Nejednen pohľad pátral po dotykoch dokonalosti nesúcich farby západu slnka či chladného rána, badali sme prvoplánové, ale o to statočnejšie, pokusy o zmenu, ktoré sa nám zapísali do pamäti ako emotívny zážitok. Cez husté sneženie silou zveličene pripo

mínajúce vytrvalú ruskú zimu, ako sa dušovali premrznutí spolužiaci, sa podarilo dostať do Historicko-umeleckého múzea s najlepšimi dielami renesancie.

Rinascita!

Pomyselné dvere do predstáv majstrov nám otvoril pán profesor Rusnák, so svojim profesionálnym výkladom. Dvíhajúc hlavy hore a spúšťajúc sánky dole, boli sme uvedení do problematiky obdobia, dokonca sme videli reštaurátorov pracujúcich na záchrane vzácných kúskov.

Prítulné rybičky?

Haus Des Meeres oživilo detskú radosť - možnosť dotyku „prítulných“ rybičiek Koi už pri vchode rozvírila vody búrlivého,

vrúcneho smiechu, (dokonca nevinná zábavka spolužiakov obmäkčila i mňa, pohrdajúcu akýmkoľvek biologickými poznatkami). Nechali sme sa uniešť, ale napokon sme sa pustili za dobrodružstvom v malých skupinkách podobným postrácaným blúdiacim hobitom motajúcich sa po Stredozemí, hľadajúcich prednostne občerstvenie. Čerešničkou za vandrovaním v tuneloch bol okrem rýb praktikujuúcich manikúru a opíc kradnúcich telefóny aj výhľad na Viedeň, odkiaľ už viacerí hľadali poslednú zastávku – vianočné trhy na námestí Márie-Terézie, opradené atmosférou spontánneho pokoja a užívania si. Konečne sme mohli vstrebať, roztriediť získané kvantum postrehov a útržky neustále prebiehajúcej výučby pedagogického dozoru. Doplnené informácie by nám naisto pomohli skôr, keďže poskytli autentickú predstavu o živote v sladkovodných ekosystémoch a mori. Koľká škoda, že sa výlet nezhodoval s osnovami. Zakončením programu sa stala rutina obzerania si gýčov za šialené ceny, škvŕkanie brucha pri prechode od pečených zemiakov k rozvoniavajúcim trdelníkom a rytmické zúfalé poskakovanie od zimy.

Vzácný hosť: Matej Tóth

GYPY 5. 12. 2016; Mária Juríková II.D

Usadení na miestach, netrepežlivo sme vyčkávali na očakávanú osobnosť, nejednému študentovi dobre známu. Tiché šepkanie prerušil náhly príchod sprevádzaný ováciami na úvod. Prijemné privítanie zaistil potlesk i milé dary od vedenia školy, stvárňujúce nepopierateľnú pohostinnosť. Stíšením hlasu, nastražením uší a príhovorom bola beseda oficiálne otvorená. V duchu rozduchania mocného plameňa olympijského zápalu nás prišiel svojou návštevou motivovať zlatý medailista v chôdzi, Matej Tóth.

Počnúc poďakovaním za pozvanie i uvítanie spustil športovec dlhý monológ hovoriaci v skratke životný príbeh a spontánne začiatky v chôdzi, respektíve, šprote vo všeobecnosti. Ne nápadne naznačoval, aká ľahká je niekedy zmena, ak nechýba dostatok entuziazmu, ale nezaбудol spomenúť snahu potrebnú na dosiahnutie úspechu.

Počúvajúcich zaujalo líčenie prvých pretekov, postupné zvyšovanie výkonu aj pomerne rýchle šplhanie sa zo zadných priečok na prvé miesta, dosiahnuté vďaka trpezlivosti, odhodlanosti a neutíchajúcej podpore. Kto by vtedy povedal, že Slovensko stráži a úpenlivo skrýva taký talent?

Askéza

Neustály tréning si smeroval do cieľa na dlhšie, náročnejšie trate, zložitejšie podmienky, až k novinke v živote športovca - prvej účasti na medzinárodnej súťaži s úspešným výsledkom.

Ukázali sa zranenia sťažujúce náročné tréningy. Ani tie odhodlaniu nedokázali prekaziť plány, účasť na olympiáde.

S úsmevom na tvári náš olympionik priznal, že neustála interpretácia pocitov z cieľovej rovinky sa stala väčšmi rutinou než výnimočnosťou, objasnil, že opisovanie udalostí sa ani zďaleka nedokáže vyrovnáť prvotnému pocitu srdca plesajúceho v prílive náhleho šťastia.

Víťazstvu však predchádzali ťažkosti ruka v ruke kráčajúce s únavou popri dívaní sa na súperov pomaly skracujúcich vzdialenostných rozdiely.

Priblížil nám situáciu odohrávajúc sa hŕstku kilometrov pred cieľom. Pokračovaním z posledných cieľ bezmocne skúmal zvyšok. Ťaživé myš-

lienky mu obchádzali myseľ, boľavé svaly sa pripomínali každým krokom. Prišla ale nečakaná pomoc.

” Skandujúca rodina, fanúšikovia dobiehajúci v tesnom závесе a energia visiaca nad nimi mu vohnali sily do žíl, pomohli k víťazstvu.

Prekvapivo nám porozprával aj o vznikajúcom stereotype žijúcim zároveň s profesionálnou kariérou.

Pravidelné tréningy, striktné menu, kolotoč povinností. Priznal, že by nikdy nepovedal, aký jednotvárny môže byť život plný dobrodružstva. Jedným dychom dodal, že aj napriek chybičke na kráse je spokojný, ba dokonca, dostatočne sa nasýtil slávy.

Naznačil i predbežné pokračovanie života zdieľaného v zdravej spokojnej rodine, ktorá ho neoblomne podporovala v neľahkých chvíľach.

Debatu uzavrel absolvovaním krátkej autogramiády.

Prišiel s jasným cieľom. Dokázať nám, že snívanie s cieľom sa stáva reálnym plánom, ak nám nechýba odvaha.

Interview s europoslancom

Mária Juríková II.D

„Jediná dobrá rada.
Pýtajte sa.“

Naše gymnázium navštívil so zaujímavou prednáškou europoslanec a člen Európskej ľudovej strany, **Ivan Štefanec**, ktorého v rámci projektu EPAS, pozval na školu prednášať a diskutovať náš učiteľ Peter Rusnák.

Akým dojmom na vás zapôsobili gymnazisti? Dostali ste už otázky, ktoré vás zaskočili?

I.Š.: „Milo ma prekvapila živá diskusia, počas ktorej študenti pokladali starostlivo vybrané a adekvátne otázky na aktuálne témy, ktoré sa, samozrejme, na jednotlivých školách postupne opakujú, vyskytnú sa však aj originálne a šibalské novinky. Našťastie, nemal som možnosť čeliť myšlienkovému negatívnym pohnútkam, nedávno ma však zaskočili vrbovskí gymnazisti pýtajúci sa na vydieranie,“ pousmeje sa, „dúfam, že len v rámci zvedavosti.“

Extrém

Prečo mladí inklinujú k extrémizmu? Je možné zvrátiť tvrdohlavú myseľ?

I.Š.: „Extrémizmus sa stáva závažným problémom, ako ste spomenuli, mladí vidia rýchle a efektívne riešenie problémov mnohokrát v násilí. Naisto by sa nemali myšlienky ignorovať, práve naopak, konfrontovať. Je potrebné študentov usmerňovať, informovať o závažnosti.“

Treba sa pýtať! Čo spravili extrémisti pre štát? Je potrebné násilie? Čo z toho všetkého plynie? Aké to bude mať následky? Avšak, podľa štatistík zisťujeme, že protieurópske a amorálne slová strácajú na sile, situácia sa vylepšuje.

Zmenilo sa teda politicko-kultúrne chápanie na Slovensku?

I.Š.: „Samozrejme! Živou, výraznou ukážkou je protikorupčný pochod, participácia v projektoch EÚ, záujem o amnestie...“

Revolúcia?

Čo mohlo vyvolať záujem? Nastala revolúcia v myslení?

I.Š.: „Uvedomelí študenti

predsa zaúradovali počas nežnej revolúcie. Každého to skôr či neskôr čaká prekročením 18. roku života a prvou účasťou na voľbách. Síce práve prvovoliči uprednostňujú extrémistické pohnútky, veríme ale v postupnú osvetu schopnú zvrátiť podobné nutkanie už v zárodkoch.“

„Spolupráca nie je efektívna“

Ako môže pochopenie problematiky ovplyvniť nátlak hoaxov, dezinformácií?

I.Š.: „Práve problém nesúrodého systému výmeny informácií a poznatkov medzi krajinami vo formácii množstva rozličných pravidiel dokáže narušiť kontrolu hoaxov, hoci máme úrady kontrolujúce ich pohyb a vznik. Na rozdiel od USA, ktoré zaviedlo súhrnné pravidlo pre členské štáty, EÚ týchto pravidiel má 28. Tajné služby štátov spolu nekomunikujú, spolupráca nie je efektívna.“

USA vs EÚ

Môže byť EÚ rovnako mocná ako USA?

I.Š.: „EÚ nie je a nikdy nebola USA. Našou výhodou je riešenie sporov za stolom, nie na vojnovom poli. Zachováame si kultúrnu diverzitu a tvár každej krajiny, robí nás to výnimočnými. Netvrdím, že USA nedbá na tradície, kdeže, len naznačujem rozdiel v riešení sporov.“

Aký postoj nadobúdate voči odchodu Británie z EÚ? Vyriekla únia svoje definitívne stanovisko ohľadom Turecka? Ako na nás pôsobia migranti? Prihliadnuc na demografickú krivku, za posledné roky výrazne klesajúcu, dokážu migranti tento problém napraviť? Nezaniká rozdiel medzi Trumpovým múrom a stavaním plotom na hraniciach?

I.Š.: „Británia svojím odchodom nikomu nepomôže. Netušíme, aké podmienky common marketu navrhne, oslabí, sťaží fungovanie ekonomiky únie i tú svoju. Turecká neeurópska politika si sama zatvorila bránu do Európy, o tom niet pochýb.“

Ako som spomenul, násilie plodí len ďalšie násilie. A migranti?

Musíme rozlišovať ziskový útek snažiaci sa ťažiť z nepokojov a ľudí v núdzi unikajúci z ruín domoviny, ktorých privítame s otvorenou náručou, tí sú schopní zvrátiť vymieranie Európy.“

Literárne okienko

E.M. Remarque
-Čas žitia a čas umierania

J.Verne
-Cesta okolo sveta za 80 dní

J.D. Salinger
-9 poviedok

„Spolupráca je základ.“

Načali ste tézu univerzít, medzi tuzemskými a zahraničnými je badateľný rozdiel. Je to dôvod odlivu mozgov?

I.Š.: „Zahranicie láka spoznávaním rozličnosti kultúr, stáva sa ozvenou zvedavosti. Domáce univerzity by nemali byť zavrnuté, ale podporené, pedagógovia sú v dobe informačného presýtenia dôležití, zohrávajú rozhodujúcu úlohu sprostredkovateľa rozlíšenia právd a nepravd, dotvárajú názory a formujú osobnosti. Spoza hraníc treba priniesť nielen zážitky, ale aj skúsenosti výučby.“

Posledná otázka na záver. Vaše rady gymnazistom?

I.Š.: „Jediná dobrá rada: Pýtajte sa.“

Steny

„Rozdiel medzi Trumpovým nenávisným a bezdôvodným plánom a našimi hranicami ostáva. My sa snažíme regulovať tok prichádzajúcich, ne-môžeme prijať všetkých, aj keď sa o to pokúšame, nemáme v úmysle niekoho ukrátiť, len kladieme dôraz na zachovanie hraníc.“

V4

A čo iné usporiadania? Má V4 náležitú moc v parlamente?

I.Š.: „V4 je veľkým hráčom, stráca však na dychu vďaka poľskému a hlavne maďarskému prešľapu týkajúceho sa satotálneho zničenia univerzity.“

Neslýchaná chyba.“

„Musíme rozlišovať rozdiel medzi opatrnosťou a nenávisťou.“

Ďapákovci -(Divadlo J.Palárika)
Divný Janko-(Divadlo J. Palárika)
Fanny & Alexander(SND)

Predstavenie

(literárna príloha); Mária Juríková, Samuel Bojnanský II.D

Svetlá zhasínajú. Obecenstvo tichne. Kameramani striehnu na mieste. Prvé tóny zvuky otvárajú predstavenie. Lúče pretnú hustý závoj tmy a vdýchnu život javisku. Na parketách vyčkáva osamelá postavička. Po úvodných slovách sa ozve tresnutie a vo dverách sa zjaví hrozivý zemepán. Herci sa ani nenazdajú a pozornosť sklzáne na novú hlavnú postavu, pána sveta, pána všetkého. Pomyselná niť deja je prestrihnutá drzým cvakaním. Svit telefónu zatieni svetlá smerujúce na známe tváre, ktoré sa pohľadom zoznamujú s pozornosťou chytivou konkurenciou. Dlhými krokmi valcuje usadených, hľadiac iba na svoj vysnívaný trón, z ktorého má nespochybniteľne lepší výhľad, ako všetci ostatní. Líška, odrážajúca charakter majiteľa, nechce opustiť vyhriate miesto-čko na pohodlných ramenách, chvostom tak tieniac obyčajným poddaným. Ako by si mohla dovoliť svojim odchodom zaútočiť na imidž pána? Ktovie čím sa práve napcháva – mäskom či žuvačkou? A hľa, omyl! Záškodník nesie farbu krvi. Japonský západ slnka v plnej kráse a sile nesiaha ani po päty mastnej škvrne od jedla z fastfoodu, ktorého spása prišla až na druhom schode divadla, i keď konzument v panike nestihol zamaskovať stopy, preto vytvoril umelecké dielo, takzvaný „Kečup na modrom poli“, ktorému nemôže konkurovať ani umelecká hodnota starých majstrov. Týmto cito citovým výlevom naberaá jeho outfit punc dokonalosti a prevyšuje stereotypnú

eleganciu sústredenú v sále.

Pripravený na kontakt so spoločnosťou! Síce všetci žerú, ale nikto nežerie to, prečo sem vlastne prišli. Naservírované predstavenie sa stalo len prílohou k hlavnému jedlu, dôležitému príchodu tvoriacemu chutnú čerešničku na tortičke spoločenského postavenia, vybudovaného na poleve uznania a pochvál.Hádate, kto bol včera na svetovej premiére? Hádate, kto za takéto privilegium vysolil ročnú výplatu? Hádate, kto sa zmieril s osudom jedenia suchého chleba a škrabania omietky na najbližšie tri mesiace? No predsa vy.

Vás ale reči okolia nezaujímajú, prišli ste si užiť predstavenie. Alebo? Zarádujete sa medzi tie tupé tváre bezradne hľadiace vpred, nevnímajúc však dej? Kdeže! Vy ste prišli nazbierať skúsenosti, respektíve, skopírovať formalky náhodne ukrytých recenzentov a novinárov, hod-

notiacich dielo na úrovni. Cudzí názor býva zväčša lepší, aspoň pre vás. Prišli ste si uloviť za hrst profesionálnych rečí, len aby ste mohli korisť parafrázovať priateľom. Bráni vám v tom však dĺžka predstavenia, príliš rozsiahla na mozgovú kapacitu priemerného človeka, a absencia dlhších prestávok. Nebaví vás skúmať neprítomné pohľady „milovníkov umenia“, ani srdcervúce výjavy na pódiu. Dúfali ste, že svetová premiéra bude stáť za viac než prázdnu fajku dymu. Potrebujete si zapáliť, nedokážete totiž obsedieť medzi obyčajnými trpákmi. Opojny zvuk vŕzgania dverí vás pri odchode vytrhnú z prežívajúcej agónie, konečne unikáte na chodbu, mimo dosahu kultúry. Pohľad von oknom na zasnežené kolabujúce ulice vás presmeruje na hľadanie útulnej myšej diery, zašítej kdesi mimo zraku zvedavcov. Tlmený svit blikajúcich svetiel vám sťaží hľadanie, jedinými žiarivými bodmi sú záchody a východ. Stojíte pred ťažkou voľbou. Záchod či východ?

Zatiaľ nerozhodné kroky smerujú k obom možnostiam, nechávate rozhodnúť osud. Ten vás prekvapí nečakanou treťou ponukou. Zlákajú vás kamenné očička majstra, ktorého meno si nepamätáte, nenápadne vykúkajúceho z piedestálu. Zatúžite prihliadnuť bližšie. Ani by ste si ho chudáka nevšimli. Koho to bol nápad osadiť bustu divadelníka pri nevýrazné dvere? Dumáte, akú medzi sebou môžu mať spojitosť. Hútate. Obchádza vás paranoja. Mohli by skrývať zdroj kvalitných cigariet, ktoré

sú únikom hercov, neraz ocitajúcich sa vo vypätých situáciách, ale i zatuchnuté smradľavé parochne a spotené kostýmy. Rozmýšľate. Hop alebo trop.

Takmer sa zrúťte zo strmého schodiska, ledva sa pozbierate zo zeme a už zakopnete o vedro. Našli ste vypínač a s ním i vysnívanú záštitu chrániacu vás pred pozornosťou. Aj keď ste našli čo ste hľadali, predsa ste stratený. Túžili ste byť stredom vesmíru, ktorý sa vám teraz, znenazdajky rúti.Dym na chvíľu

stoličke za rozheganým písacím stolom zahádzaným účtami. Vízia preplneného pracoviska vám do mysle vryje nelichotivú kariéru, ktorú sa snažíte zatieniť nákladným výletom, pred vašimi snobskými priateľmi. Hoc ste sa stali majstrom menenia masiek, začína vás ubíjať štýl, akým svoje nadanie prezentujete. Páčilo by sa vám vystúpiť z vlastného tieňa i dymu, prítomného nielen v tesnej miestnosti, ale i vychádzajúci z úst známych, dusiach vás nebezpečnými

Privriete viečka. Rozprestiete ruky. Hodíte sa do pohodlnej perinky tvorenej desiatkami, ba stovkami rúk. Necháte sa niesť prúdom. Neviete, kam vás odplaví. Bude vám lepšie. Všetko bude dobré. Máte zaistené skvelú budúcnosť pridelenú na meno. Cítite istotu, spokojnosť... Niekoľko vás pustí. Rúca sa každý detail vášho doterajšieho života. Kde je spoločnosť, keď ju najviac potrebujete? Vlastná minulosť je vám cudzia, budúcnosť zasa neznáma. Zdvíha sa vám žalúdok,

skryje výčitky. Zašitý kdesi v pevnosti upratovačiek ste si jediným spoločníkom vy a vaša špinavá polokošela – podklad pre reálne umelecké vyjadrenie myšlienok kečupomaľbou.

Predstavujete si seba samého v kráľovsky vyžehlenej košielke od mamičky, ktorá sa teraz spokojne vyhrieva u vás na

názormi? Stačilo by! Lapáte po dychu, vychádzate hore v poslednej chvíli. Ožívajúce lampy privítajú dlho stratenú hlavnú hviezdu večera. Už sa hrnú davy vašich fanúšikov. Na pery sa vám prikradne potmehúdske úsmev. Tichučký hlások vzadu v hlave vám našepkáva, čo robiť. Alebo je to vari šepkanie davu?

čo za to ale môže? Majonéza po záruke, vy sami, či ten, kým sa stávate. Nestihli ste rozprestrieť krídla, namiesto toho vám ich krutý hospodár skrátil podľa potrieb chovu.

Padáte.

Tak čo, prebudení?

Pozvanie k textu ako k otvorenému dielu

6.4.2017, Trnavská univerzita, Filozofická Fakulta; Lucia Malinová IV.C

Na pozvanie nášho učiteľa, Dr. Petra Rusnáka, reagovali niektorí študenti i pedagógovia Gymnázia Pierra de Coubertina a absolvovali prednášku prof. PhDr. Petra Michaloviča, CSc., ktorý v súčasnosti pôsobí na Katedre estetiky FF UK, ako aj na Filmovej a televíznej fakulte VŠMU v Bratislave.

„Čo je vlastne umenie ...?“

Odborná prednáška na tému interpretácie umeleckého diela bola pútavá, vtipná a zrozumiteľná aj pre laika v oblasti umenia a architektúry. Do prednáškovej sály som vchádzala s napätím a strachom, že s mojím obmedzeným prehľadom v oblasti kunsthistórie a estetiky bude pre mňa práve začínajúca prednáška príliš ťažko „stráviteľnou“. Preto som bola milo prekvapená, akým spôsobom prof. Michalovič dokázal podávať fakty z oblasti výtvarného umenia, hudby, literatúry...

Počiatok

Spôsob vysvetlenia historického vývinu interpretácie umožňoval poslucháčovi preniknúť do problematiky a uvedomiť si, že interpretácia po mnohé storočia vôbec nebola samozrejmosťou, s akou ju prijímame dnes. Až v 19. storočí sa funkcia režiséra či dirigenta začína meniť na funkciu interpreta, ktorý na javisko prináša svoj autentický pohľad na dielo, teda jeho výklad, interpretáciu. Kritika začína posudzovať samotné interpretácie

a rozlišuje sa medzi predlohou a jej prevedením.

Prof. Michalovič tento obrat zrozumiteľne vykreslil na príklade Beethovenovej Osudovej, ktorá bola interpretovaná 4 rôznymi dirigentmi, pričom každý z nich dodal tejto slávnej skladbe úplne iný emocionálny náboj, a teda aj úplne odlišný význam. Takýmto spôsobom v umení vzniká otázka, akým spôsobom správne interpretovať dielo.

Zmysel

Vznikajú dve protichodné línie: exegéza a analýza. Exegéza sa snaží vyjasniť zmysel umeleckého diela. Podľa freudizmu zmysel môžeme nájsť v oblasti individuálneho nevedomia, keďže maľovanie, respektíve umeleckú tvorivú činnosť vníma ako denný sen, skrze ktorý vyjadrujeme nevedome túžby. Naopak, analýza sa drží predpokladu, že nie je dôležité, čo dielo hovorí, ale ako to hovorí. Teda nie je dôležitá téma, ale spracovanie.

Počas celej prednášky som mala intenzívny pocit dôležitosti potreby interpretácie, ktorý som si nikdy pred tým natoľko neuvedomovala. Hudba, tanec, maľby, literatúra... Všetky spôsoby umenia ponúkajú obyčajnému človeku množstvo rôznych vysvetlení, rôznych spôsobov pochopenia diela. Práve táto nemožnosť presne určiť jasný cieľ autora v nás vyvoláva záujem o umenie. To je presne to, čo pozorovateľa strhne, pripúta jeho pozornosť a núti ho chcieť pochopiť autorov úmysel.

Vlastný názor

Až do prednášky prof. Michaloviča som si nebola schopná uvedomiť hodnotu umeleckého diela, a to ani ako autorka vlastných textov. K umeniu som mala vždy pozitívny vzťah, no nemala som pocit, že dokážem preniknúť do jeho hĺbky, skutočne ho pochopiť a vychutnať si jeho estetickú hodnotu. Teraz mám však chuť pozrieť sa na umelecké dielo novým pohľadom a podrobiť ho kritickej analýze s víziou dospieť k vlastnej interpretácii. A to je možno cieľom: začať čítať, vnímať, počúvať, mať otvorené oči a myslieť...

AKO (NE)VZNIKÁ ČLÁNOK ?

Mária Juríková, II.D

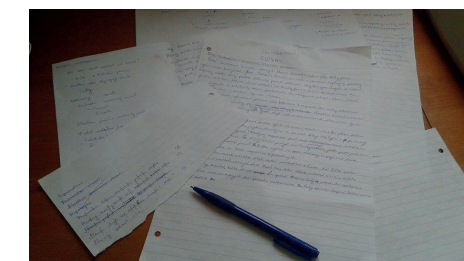
Uzávierka hrozivo zdvíha vavrinný prst. Tri mesiace ignorovania blížaceho sadátumu si prišli vybrať svoju daň, neúprosnú a ťažko znesiteľnú. Nestíhatena-písať vyžadovaný potrebný článok na tému, ktorá vás absolútne nezaujíma.

Pred očami vás máta desivý výjav besného šéfredaktora, pazúrmí prirastenými na ovisnutých pahýľoch zvierahorúcu šálku s kávou, na-miesto lyžičky v tmavej tekutine utrápene pláva favorizované červené pero, schopné prečiaroknuť gramatický prehrešok i v bežnej komunikácii.

Vidíte ohyzdné zubiská rehotajúce sa na skvelom vtipe, ktorým je tentoraz pravdepodobne váš zúbožený výraz. Ani v predstavách si nedovoľíte pohliadnuť mu, alebo jej, tej hroznej stvore, do očí, preklala by pohľadom posledný zvyšok šťastia z písania vo vašom, porovnaním so šéfredaktorom, drobnom telíčku.

Nešťastne si vzdychnete, myšlienky motá blikajúci kurzor

na prázdnej textovej ploche. Zamyslíte sa, rozhliadnete sa po izbe, očami otvárate pozatvárané šuplíky, cez ktoré pretekajú predošlé články písané rukou, v nádeji nájdania

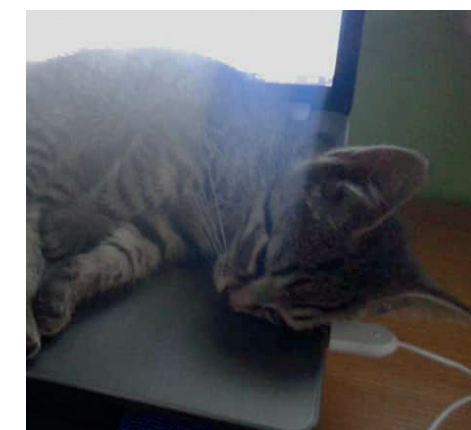
dostatočnej dávky inšpirácie. Nepomôže ani pohľad von oknom, výhľad na plechom a betónom prerastený prales si príliš romantických myšlienok nenesie. Po prvý raz prevraciate očami, pripravíte sa na dlhú noc útrap. Blikajúca žiarovka rozsvieti pomyselnú žiarovku, do textového dokumentu vpíšete chrumkavý nadpis, zákerný a nečitateľný, nezrozumiteľný a absurdný. Perfektné, zaškeríte sa, čitateľov si chytíte do siete. Zvolíte font, riadkovanie a veľkosť písma, unavene si odhrniete vlasy z tváre.

Čas na prestávku.

Toľká náročná práca vysala zvyšky energie, ktorú je treba doplniť teplým kakaom, chrumkavými sušienkami a teplou dekou. Beriete len to najpotrebnejšie, podobne ako dobre vycvičený vojak. Zasmejete sa.

Posadíte sa pred počítač, spokojne si odchlipnete z horúceho nápoja. Slastne stečie dolu krkom, rozprúdi vám krv v žilách. Tvárite sa, že degustujete kvalitný ročník kakaových zŕn, ich vábivú vôňu, pôvod, spôsob pestovania a zdravú farbu. Uvažujete. Ako by sa asi písalo s pohárom vína?

Spomeniete si, že zatiaľ si luxus zvaný „opíjanie sa v procese tvorenia“ nemôžete dovoliť. Ostávate pri obľúbenej šálke. Bolesťný ryk otrasie bytom, okná podskočia. Hodiny veselo odbijú polnoc, pripomenú blížiacu sa istú popravu.

Šéfredaktor vás zderie z kože a, pravdepodobne, si vás zavesí na stenu. Prejdete sa k zrkadlu, obzeráte svoje kvality. Budez vás famózna dekorácia. Neustále zízanie do obrazovky prinesie žiadaný, ba priam vymodlený výsledok. Prsty sa rozbehnú po klávesnici.

Srdce vám piští radostou. Vy píšete! Skončíte prvé dva odseky. Minuli sa vám sušienky. Cestou do kuchyne si pospevujete vašu obľúbenú beatlesácku skladbu – Cestou do kuchyne si pospevujete vašu obľúbenú beatlesácku skladbu – Yesterday. Ach, včerašok bol krásny. Zvažujete kariéru nádejného muzikanta. Desať minút pretečie cez prsty sťa sypký piesok rozpálených púšťí. Neviete si vybrať medzi mliečnou a cereálnou príchuťou. Beriete obe.

Vraciate sa k stolu, spomeniete si na milovaný zápisník, dlho sa skrývajúci nevedno kde. Nazriete doň, pobozká vás sladký nápad. Cítite sa ako virtuóz, veselo sa usmievajúci nad dielom vznikajúcim mu pod rukami. Hoc sa riadky plnia pekne pomaly, hýbete sa. Už nemáte kakao.

Na dne síl

Zastavíte sa tesne pred koncom. Potrebujete prestávku, jednoznačne. Skladáte origami, testujete tak iný druh kreativity, odhliadnuc od písania. Desiatky veľmi originálnych po zuby vyzbrojených lodičiek, more rozkošných klobúčikov a záplava vojenských lietadielok vám plnia stôl. Už nevidíte klávesnicu.

Záplava kreativity

Odbíja jedna hodina ráno. Preklínate lodičky, klobúčiky a lietadielka. Rozhorčenie spôsobí, že si musíte dopriať prechádzku. Nemôžete predsa text šiť horúcou niťou.

Konečne si opäť sadáte k textu, prsty znenazdajky samy napíšu hŕstku riadkov, akoby zázrakom vedia, čo robiť. V údive pokývate hlavou, zahvízdáte. Hvizd pripomenie melódiu. Odpúta vašu pozornosť. Text čaká a vy ste práve dopili kakao. Hodinky naisto klamú, ukazujú dve hodiny.

Posledný raz doplníte sušienky. Odbehnute si ich pripísať na nákupný zoznam. Je pol tretej a vy zostavujete nákupný zoznam. O štvrtej si štopkáte ponožky. Bolo vám chladno. S ihlou v ruke padáte na klávesnicu.

Zaspíte.

Ráno vás z nočnej mory vytrhne budík, jediná novinka, ktorá sa za celú noc objavila, sú písmenká stláčané pod váhou unavenej hlavy. Preberiete sa, stiahnete prvoplánový podklad textu na usb-čko, slávnostne sa oblečiete, dáte posledné zbohom rybičkám. Zmierite sa s osudom, ak máte byť ozdobou, chcete vyzeráť trendy.

Nuž, nie vždy vzniká článok jednoducho.

Stručne

Druháci si vypočuli prednášku o politických názoroch J.M. Hurbana.

Deň Zeme vytiahol brigádnikov na slnečné počasie – pomohli skrásliť Piešťany.

12.zápas basketbalovej ligy sa niesol v znamení výhry gymnázia

Hovorila o nás v rámci projektu EPAS – Piešťanský týždenník.

O prvé miesto v Behu študentstva sme sa podelili s moravianskymi žiakmi.

Hostili sme okresné kolo chemickej olympiády.

Spolupracujeme s lokálnymi médiami

Študenti sa chystajú do Estónska vrámci fóra P. de Coubertina

APARTMÁN V HOTELI BRISTOL

Mária Juríková II.D

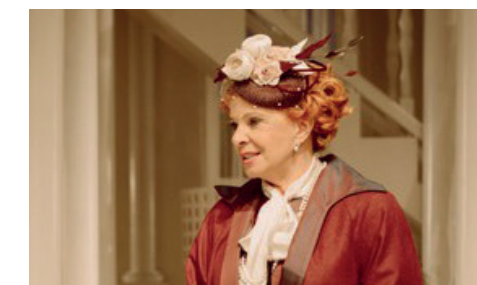
Veľkolepá činohra zobrazujúca najznámejšie poviedky Roala Dahla reagujúceho na všadeprítomné neobyčajné denné obyčaje stvárnila paradoxne komédiu života hravým spôsobom nútiacim zamyslieť sa i sa od srdcia zasmiať. Predstavenie vyskladané na šikovnom výsmechu spoločenských predsudkov, nálepiek, prefíkanosti, neúprimnosti a klamstvách prinieslo nejednu úsmevnú situáciu. Skvele interpretovaná charakterová komika, majstrovské vžitie sa do kostýmu postáv gestami a drobnosťami, nútili udržiavať bdelú pozornosť rozptýlenú po celom javisku, nielen sústredenú na jednom vyhladnutom favoritovi. Predstavením figurantov sme si mohli všimnúť ich rolu konkrétnej, neraz nelichotivej, vlastnosti, rezonujúcej v povedomí rozhodnutí.

Práve základ v charakterový chčrtách hrali dôležitú rolu v konflikte. Zápletku teda tvorili samotní hrdinovia, do krvi bojujúci o najlepšiu stratégiu na dražbe obrazov, ktorá obsahovala aj dlho stratený umelecký skvost.

Prelínaním dejových línií dopĺňajúcich skladačku intríg, závisti i hlúpych stávk balansujúcich na hrane detskej zábavy a detinskej zákernosti, vznikol dojem reálnej ukážky života v prepychovom špičkovom hoteli, života na vysokej nohe kontrastujúcom s peripetiami pracujúcich počnúc vrelou túžbou po majetku, zúfalstvom pletúcim plačúce mysle či súťaživosti končiacou tragickými činmi. Aj zdanlivé drobnosti tak obohacovali prepracovanú hru lišiackeho menenia masiek vo svoj prospech, dopĺňali charakter postáv. Priepasť rozdielnosti medzi nimi bola síce badateľne zreteľná, ale nie vyslovene čiernobiela. Ľudský prístup dodal na uveriteľnosti, zmätok vznikajúci vo vyhrotených situáciách tíško podsúval otázku, ako by

sme reagovali my, ocitnutím sa v podobnom momente, základy rozhodnutí mazali antipatie a posilňovali sympatie, pomohli predvídať spočiatku nevyspytateľný dej. Svižná gradácia deja vybičovala atmosféru posledných napätých chvíľ, priniesla zážitok z famózneho diela. Slovom, úžasné obsadenie známych tvárí, majstrovstvo detailov a potmehúdske myšlienky namiešali zapamätania hodnú spomienku baviacu široký kruh verejnosti, ale uspokojujúci i náročnejší vkus. Prestávkami otriasali búrlivé rozhovory spájajúce dokopy nazbierané stopy, pozorné oči skladali súvislosti, ba, uzatvárali sa stávky ohľadom víťazstva hrdinov v stávkach, alebo naopak, ich potupnej prehre. Veru, ten večer sa pri divadelných toaletách zrodil ne jeden Sherlock Holmes. Nehľadiac na povolanie, detektívi, bádatelia, pozorovatelia, hľadisko sa otriasalo vrúcny mocným smiechom, šalelo popri počúvaní náhodnej rozkošne zašitej improvizácie,

bránice sa natriasali vplyvom výraznej postavy so sťažným vystupovaním spôsobeným jazykovou bariérou a, nespochybniteľne, vďaka oceňovalo výkony potleskom, nielen po ukončení dejstva. Vyslúžili by ste si i vy luxusný apartmán v hoteli Bristol!

Blázon vs. milovník umenia

Prečo som sa stala milovníčkou posledných slov?; Emma Vičanová, Kvarta

Na smrteľnej posteli už nik nemá dôvod využívať masku. Oстане len smutná unavená duša túžiaci vyriešiť, čo ju ťaží. A vtedy, presne v tej chvíli, keď nastáva vrchol života, sú slová reálne úprimné. Skutočne skutočné. Sú smrteľne vážne...

Aké posolstvá nám teda nechávajú nesmrteľné odkazy? Francois Rabelais vyslovil posledné slová:

„Idem hľadať to veľké Azda,“ -sú skutočnou záhadou, každý si pod svojím veľkým Azda predstaví niečo iné. Rabelais pripomína, že po smrti ho napokon predsa nájdeme. Rovnakým tajomstvom ostáva aj Vincent van Gogh s výrokom: „Prišiel by som si, aby som sa teraz mohol vrátiť“. Kam sa chcel van Gogh vrátiť? Čo chcel zvrátiť? Neúspech? Samovraždu? Stávajú sa jeho slová vari výstrahou? Byť milovníkom posledných slov je neuveriteľné dobrodružstvo. Viem, že mi možno neuveríte, ale je úžasné rozmýšľať nad pravým významom posledných slov. Na záver pár posledných slov, ktoré chytia za srdce, nad ktorými sa tak potichu a nenápadne zasmejete a nad ktorými si poviete, že je to niečo úžasné.

„Nehovoril som vám, že som Requiem písal pre seba?“ - Wolfgang Amadeus Mozart

„Áno, až na dno,“ – Charles Dickens, keď mu prikazovali, aby si pokojne ľahol.

„Radšej zhorieť, ako vyhasnúť,“ – Kurt Cobain vo svojom liste na rozlúčku

„Milujte jeden druhého,“ -George Harrison

„Dost' vysoko na to, aby som vás udrel!“ -odpoveď Henryho Warda Beechera, na lekársku otázku, ako vysoko vie zdvihnúť ruku.

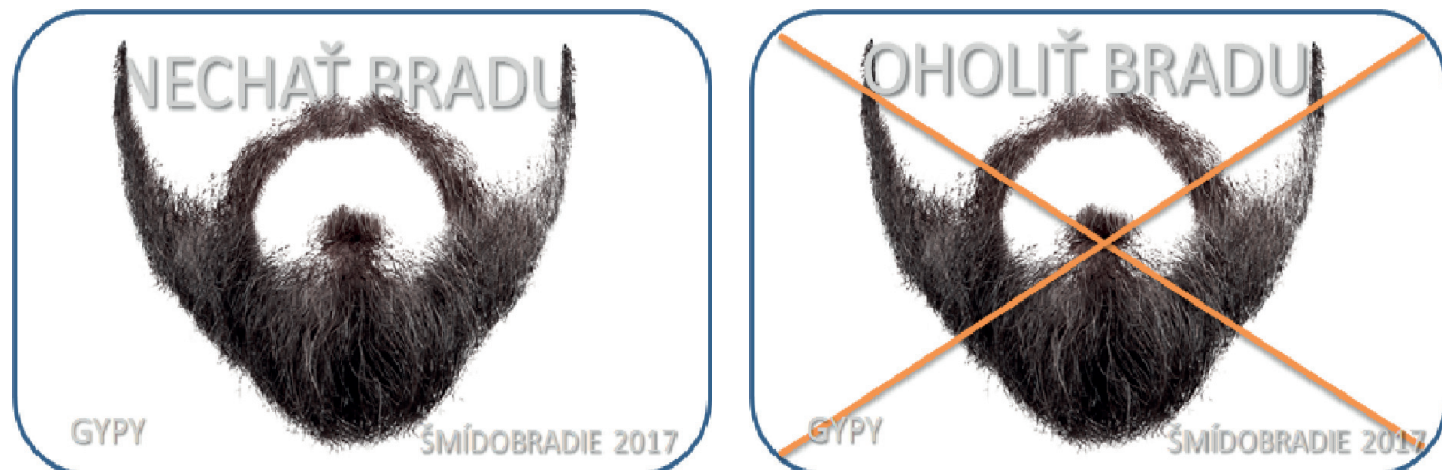
” Niet prečo klamať.

Veľa vyriekli posledné slová v túžbe, aby po nich niečo zostalo. Nevideli svoju tvorbu ako večnú. Boli len neprekonateľne obyčajní a smrteľní ľudia. Hľadeli do očí svojich príbuzných, priateľov a chceli odhaliť svoju pravú tvár, dúfali, že ak sa aj posledná symfónia stratí a posledná kniha zhorí, človek, ktorý počul ich slová, sa nad nimi zamyslí.

” Spustíte oponu, fraška sa skončila!

Volby

Pán profesor Ján Šmída stojí na rozhraní ťažkého rozhodnutia. Nechať bradu slobodne rásť a rozvíjať sa, či zbaviť sa jej? Pomôžte mu rozhodnúť, každý hlas sa počíta! Vhodte hlasovací lístok do BeardBoxu umiestnenom na skrinkách 180 a vyššie. Volby trvajú iba do konca roka a vyhodnotenie bude v nasledujúcom čísle.

Smrť mladého Werthera, teda, novinára

KSKLŠ, Zvolen, 28.-29.4.; Mária Juríková II.D

„Štúrovo pero“ už tradične privítalo mladých nádejných novinárov súťažiacich v ťažkej konkurencii školských časopisov. Podľa organizátorov redaktori oplyvajú prestížnejším umom, ľahšou, ale nespochybniteľne kvalitnou štylistikou, snažia sa v rámci „vyšetrovania“ získať do hĺbky. Tento rok sa zúčastnilo 70 škôl s časopismi s početným zastúpením redakčných tímov, zväčša vandrujúcich po dvojiciach či trojiciach (teda, okrem mafiánov zdržiavajúcich sa v ozbrojených skupinách po 7, alebo mňa, samostatnej jednotky). Úlohy tútorov súťaže prijali známe tváre žurnalistiky, počnúc redaktorom Patrikom

Hermanom, cez šéfredaktorov a ostrieľaných novinárov. Program tvorili atraktívne besedy s otázkami útočiacich na aktuálne témy i prehliadané dlhotrvajúce problémy tiahnuce sa s nami už roky. Debaty prepletené hodnotením prác vyplnili voľný čas. Tematická orientácia sa neraz zvrhla, podrezané jazyky mladých publicistov zaskočili patrónov oboru. Možno im mladí novinári oplácali ostré slová podryvajúce sebavedomie kritikou konkrétnych článkov či grafiky. Veru, na odstrel bola nejedna práca. Aby toho nebolo málo, prechádzali sme rovno tromi hodnoteniami, ktoré v podstate nabaľovali smútok a znechute-

nie. Medzičasom sa stihla spontánne vytvoriť skupinka zúfalých (ale odhodlávajúcich!) redaktorov snažiacich sa zakryť sklamanie a smútok za vreľý úsmev s pokorou pomáhajúci ostatným opäť sa postaviť na nohy. Ak by z bičovania a pranierovania nič dobré nevzišlo, aspoň súdržnosť a vzájomnosť nás naučila posúvať sa ďalej aj napriek nelichotivým poznámkam... Koľkých porotcovia skutočne odradili, sa dozvieme o rok, na ďalšom verejnom pohrebe novinárov, v Krajskej knižnici Ľudovíta Štúra vo Zvolene. Ste vítaní, drahí redaktori.

Návšteva Antona Laučka

Mária Juríková II.D

Anton Lauček je slovenský spisovateľ, autor kníh „Iba tak I. – VII.“, „Černovčania“ či „Revolúcia nebude, lebo súdruh Lenin stratil balalajku“. Študoval na Pedagogickej fakulte a Filozofickej fakulte P.J. Šafárika. Stal sa docentom na Fakulte humanitných vied, po ukončení štúdií sa začal venovať pedagogickej činnosti a mládeži, pre ktorú i začal písať beletriu.

V rámci prednáškového maturitného týždňa sa študenti druhého ročníka zúčastnili besedy so spisovateľom Antonom Laučekom, ktorý prišiel predstaviť svoje diela a viesť rozpravu o literatúre a kultúre. Prvým bodom

v sprvu monologickom výklade bola mediálna scéna na Slovensku, jej vývoj a ovplyvňovanie divákov či poslucháčov. Anton Lauček hodnotil masmediálnu komunikáciu ako silnú veľmoc s veľkým potenciálom, ktorý ale nevieme využiť a namiesto hodnotných správ nám sú ponúkané predpotopné seriály nerozvíjajúce intelekt.

Prirodzene, dostali sme sa i k literatúre, host' nechal študentov pýtať sa. Padli otázky týkajúce sa školstva, vzťahu mládeže a literatúry, novinárskej činnosti študentov a v neposlednom rade spisovateľov knižný vkus. Odpovede už, žiaľ, neboli také

jasné a priamočiare ako predošlé výpovede. Vypočuli sme si alibistické obhajovanie krátkosti diel a výrazného plytkého humoru, dozvedeli sa čosi o histórii kníh(hoci sa na ňu nik nepýtal), ba dokonca dostalo sa nám, redaktorom, pochvaly a chvály za činnosť i podpora v budúcich projektoch.

Tak sa zdá, že z vážnej debaty sa stala Božská komédia. Provizórna tlačová konferencia sa niesla v duchu balansovania na hrane noža a strázenie si jazyka, bola cítiť obava z povedaného.

Snáď sa nabudúce dozvieme viac.

Európsky deň D na gymnáziu a nadácia Pontis

Alžbeta Škublová (3.C)

Foto: Roman Ondrejka

tým, ktorí to potrebujú. Chceme dosiahnuť, aby boli zodpovednejší, a aby nepozerali len na svoj zisk, ale boli féroví voči svojmu okoliu, zamestnancom, i zákazníkom či životnému prostrediu. Firmám, s ktorými sa stretávame, dávame naše „knowhow“, pomáhame im riešiť konkrétne projekty, napríklad, ak chce firma zlepšovať vzťah k životnému prostrediu, pripraví projekt smerom na samosprávy, na výstavbu cyklotrás. Do toho musí však investovať časť peňazí a my práve toto zastrešujeme, aby tá konkrétna myšlienka neostala len na papieri. A potom, na druhej strane, sa stretávame s neziskovkami, ktoré riešia priamo tieto prípady.

”

Slovo „pontis“ znamená v latinčine MOST, čiže my sme prepájačom medzi týmito dvoma svetmi.“

Podľa akého kľúča si vyberáte projekty, ktoré podporíte? Prípadne, ako môžu uchádzači zvýšiť svoje šance?

„Naše hlavné strategické oblasti sú 3. Eliminácia korupcie, čiže projekty, ktoré sa zameriavajú na to, aby sa menej kradlo či uplácalo. Ďalej je to zlepšenie vzdelávania na Slovensku, keďže to je naša budúcnosť. Väčšina škôl potrebuje ešte zabrať alebo preformátovať svoj prístup. Treba rozvíjať také zručnosti, ktoré budú dôležité, keď budú dnešné deti vychádzať zo škôl, pretože ekonomika sa dramaticky mení. Ďalšou možnosťou sú projekty

Na výročie dňa vylodenia v Normandii 6. júna 2017 študenti ambasádori pripravili v rámci projektu Ambasádorská škola Európskeho parlamentu (EPAS) pre svojich gymnaziálnych kolegov, kamarátov i hostí bohatý program odborných prednášok a ďalších inšpiratívnych akcií. Jedným z prednášajúcich bol aj prof. Rusnák pozvaný špeciálny hosť riaditeľ nadácie Pontis Pavel Hrica z Bratislavy, ktorý vystúpil pred študentmi 2. ročníka s veľmi podnetnou prednáškou o sociálnom altruizme, dobrovoľníckej práci a zmysluplnom živote občana krajiny. Naším čitateľom prinášame rozhovor s ním.

Pán Hrica, ste programovým riaditeľom nadácie Pontis. Ako vyzerá Váš bežný pracovný deň?

„Každý deň vyzerá ináč. Ne-

mám taký typický deň. Niektoré dni sú také, že sadnem k počítaču a začnem komunikovať, ale väčšina dní je taká, že mám stretnutia s ľuďmi, s ktorými spolupracujeme, to sú buď neziskové organizácie alebo firmy.“

Baví Vás Vaša práca?

„Veľmi. V nadácii Pontis som už dvanásť rokov. Nie raz som si vravel, že je na čase to obmeniť, ale kotví ma práve rôznorodosť tejto práce. Necítim sa vyhoreto, práve naopak, vidím, že každý týždeň, mesiac, rok robíme niečo iné a posúvame stále nové témy. Našou hlavnou misiou je zlepšiť Slovensko a o kúsok svet. Je stále na čom pracovať...“

Čím sa predovšetkým nadácia Pontis zaoberá?

„Nadácia Pontis je veľmi silná vo firemnej filantropii, to znamená, že nadchýname firmy, aby pomáhali okoliu, komunita a

na podporu zmierňovania chudoby, či pomoc ľuďom v núdzi, alebo ľuďom, ktorí sú na okraji síl.

To, pre ktoré projekty sa rozhodneme, vyplýva z kritérií, ktoré sú stanovené. V drvivej väčšine udeľujeme podporu na základe grantových programov. Tí, ktorí podmienky spĺňajú najlepšie, majú najväčšiu šancu. Niekedy si vyberáme aj partnerské projekty, ktoré však podporujeme strategickjšie, dlhodobé, pokojne aj niekoľko rokov, aby výsledok bol znateľný na prvý pohľad.“

Dočítala som sa, že ste garantom charitatívneho projektu Srdce pre deti. Utkvela Vám nejaká situácia v spojení s týmto projektom v pamäti?

„Srdce pre deti je projekt na podporu detí v núdzi alebo v prípade rôznych ťažkých životných situácií, napríklad autonehoda, katastrofa, kedy rodina príde o matku, či živiteľa rodiny. Takých prípadov tam bolo veľmi veľa, ale nerád však o nich rozprávam... Dokonca, keď organizujeme galavečer, veľmi ťažko sa mi to pozerá, nerád sa toho zúčastňujem, pretože sa vžijem

vednom podnikaní.“

Čo má nadácia Pontis v pláne do budúcnosti?

„Zmeniť o kúsok svet, ale Slovensko,“ usmieva sa.

Otázka na záver: ako môže me my, bežní ľudia, pomôcť?

„Toto je skvelá otázka! Každý môže spraviť niečo pre svoje okolie. Stačí pomôcť symbolicky. A tým sa vytvorí návyk na pomáhanie. V zahraničí je to norma. Od ľudí, ktorým sa darí, sa očakáva, že o svoj úspech sa istým spôsobom podelia. To znamená, že už stáročia či tisícročia sa v rôznych náboženstvách radí alebo odporúča platiť desiatok alebo zakát a podobne. Čiže naučiť sa na pomoc ostatných. Toto môže urobiť každý. Ak sa mladí ľudia chcú zapojiť aj do projektov nadácie Pontis odporúčam stránku dobrakrajina.sk, kde je asi 50 projektov, ktorým sa dá pomôcť, či už finančne alebo dobrovoľnícky. Nejde však o to pomáhať nadácii Pontis. My sme iba pomáhačmi pre tých, ktorí to skutočne potrebujú. Tak poďme pomáhať spolu!“

Prvých 10 rokov Microsoft Windows

Mária Juríková, II.D

V priestoroch internetového centra INFOVEK sa uskutočnila výstava IT technika Romana Ondrejku s názvom Prvých 10 rokov Microsoft Windows. Výstava najstarších modelov osobných počítačov s príslušnými predchodcami operačných systémov bola obohatená odbornou prednáškou o prvotnej idei vzniku osobných počítačov, vývoji grafického užívateľského rozhrania i súdnych peripetiách. Nasledujúce riadky slúžia ako parafráza profesionálneho výkladu Romana Ondrejku.

XEROX

Firma XEROX bola založená v snahe uľahčiť účtovníkom papierovú prácu. Počiatočné nápady kopírovania dokumentov a spontánny vznik ustáleného spojenia „xeroxovať“ na seba nenechali dlho čakať. Nápad sa hrnul ďalej, prvýkrát sa objavila mienka snažiac sa premietnuť papierovú formu práce do digitálnej. XEROX zdigitalizoval stôl s rozhádzanými papiermi, ktoré možno ukladať, premiestňovať, upravovať bez väčšej námahy.

Náznaky grafického prostredia, komunikácia zariadenia s myšou alebo laserovou tlačiarňou boli revolučné, dokonca natoľko, že ich verejnosť nedokázala vstrebávať.

Firma sa vzdala svojej vízie, nepokračovala vo vývoji.

Apple na scénu

Snahu firmy XEROX si všimol vizionár Steve Jobs, ktorý sa projektu ujal a spolu s tímom vývojárov na ňom pracoval. Začali sa čítať prvé výsledky práce, tím mal skvelý základ, od ktorého sa mohol odraziť. Ani Microsoft neostal bez povšimnutia, túžba investovať do rýchlo sa vyvíjajúceho projektu zaujala i Billa Gatesa.

„Dobrá umelec kopíruje, najlepší kradne (S. Jobs)“

Bill Gates začal „nezávisle“ od Steva Jobsa pracovať na vlastnom type osobného počítača. Nevediac, ako začať, graficky i výkonnostne stagnovali, prvá verzia, uvedená s omeškaním až v roku 1985, bola fiaskom. Konkurencia bola o krok vpred, zaznamenala ale podobnosť s verziami spoločnosti Windows a Apple. Súdy rozhodujúce o originalite sa skončili neurčito, nepreukázateľné obvinenia zapríčinili len stratu času a peňazí.

Microsoft, čakáme ťa na výslni

Hrстка prvých verzií Windows len preukázala zaostávanie spoločnosti Microsoft, vývoj založený na systéme DOS a spolupráca s IBM nedosahovali predpokladané výsledky. Systém Microsoft DOS bol síce populárny a používaný, ale nedosahoval užívateľský komfort operačných systémov od Applu. Znamenal to koniec Windowsu?

Znovuzrodenie

Príchod prvého skutočného operačného systému – Windows 95, väčšia podpora farieb, príjemnejšie grafické rozhranie a logické členenie súborov do podskupín sa konečne stali komerčne úspešnými. Poslaním Microsoftu bolo vylepšovať

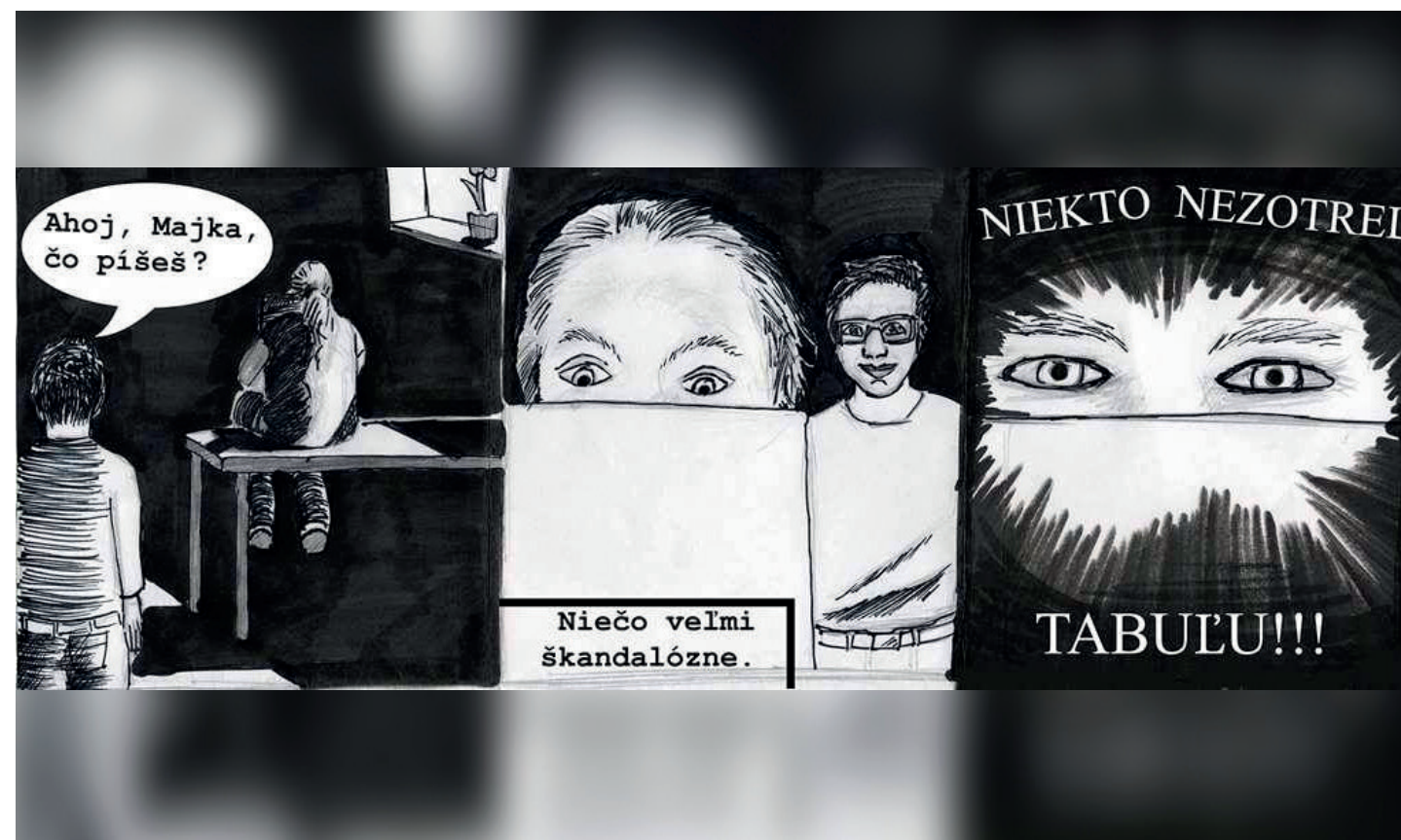
systém na jednoduchší a prehľadnejší. Snaha prispôbiť počítače obyčajným ľuďom sa zdá chrabрым činom, skutočnosť je však čisto pragmatická. Prvé verzie potrebovali pre najjednoduchšie úkony, ako napríklad kopírovanie súborov či samotné spustenie systému, programovacie príkazy. Paradoxne, jednou z prevratných novinek, ktoré dopomohli k úspechu, je dnes banalita a na moderných systémoch samozrejma funkcia. Tlačidlo štartu bolo prvýkrát

zavedené roku 1995, uľahčilo vyhľadávanie súborov a členenie systému ako celku.

Koniec dobrý, všetko dobré

Čo si teda študenti mohli odniesť z prednášok Romana Ondrejku? Nielenže nám objasnil históriu a logiku fungovania prvých osobných počítačov (naskytl sa nám prazvláštny pohľad na modely bez grafického operačného systému a súčasné typy s Windows 10), ale aj ukázal, že vytrvalá snaha, smelá investícia a cibrenie schopností môže viesť k celosvetovo uznávanému úspechu.

Jozef Miloslav Hurban

GYPY 28. apríla 2017 - Dr. Peter Rusnák

V rámci „Roka Jozefa Miloslava Hurbana“ prišla prednášať doktorandka histórie z Filozofickej fakulty Trnavskej univerzity, Mgr. Dominika Gábriková, študentom predstaviť život a dielo básnika, kňaza, dramatika, kritika, his-

torika J. M. Hurbana v kontexte nielen literárneho a verejného života 19. storočia, ale aj ako vplyvného dejateľa, ktorý ovplyvnil súčasnú kultúru a politiku. J.M. Hurbana opísala ako jedného z najaktívnejších členov štúrovskej generácie, stojaceho

pri počiatkoch slovenského národa. Prednášajúca poskytla študentom plastický a živý obraz národovca. Po prednáške nasledovala diskusia na hurbanovské témy, ale aj o možnostiach ďalšieho štúdia.

Táto strana je prázdna,

lebo čaká na Tvoj
text, príspevok, nápad, názor,
komentár, kritiku, recenziu,
príbeh, báseň, poviedku, úvahu,
komiks, obrázok, karikatúru...

...pošli na adresu
ivana.papcunova@gypy.sk

